

2256**USTAWA**

z dnia 28 listopada 2003 r.

o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o prokuraturze, ustawy — Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Sędziowie tworzą samorząd sędziowski. Organami samorządu sędziowskiego są: zgromadzenie ogólne sędziów okręgu oraz zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego.”;

2) w art. 11 po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Jeżeli przemawiają za tym szczególnie względy, takie jak wielkość wydziału lub rozmiary jego zadań, właściwy prezes sądu może powierzyć sędziemu funkcję zastępcy przewodniczącego tego wydziału. Przepisy § 2—4 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 12 § 2 i § 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W sądzie rejonowym mającym siedzibę w mieście będącym siedzibą sądu okręgowego, w którym jest utworzony wydział ubezpieczeń społecznych albo wydział pracy i ubezpieczeń społecznych, w miejsce wydziału, o którym mowa w § 1 pkt 4, tworzy się wydział pracy i ubezpieczeń społecznych do spraw z zakresu prawa pracy oraz do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, należących do właściwości sądów rejonowych w tym samym okręgu sądowym. Wydział pracy i ubezpieczeń społecznych moż-

na utworzyć także w sądzie rejonowym mającym siedzibę w mieście na prawach powiatu.

§ 3. W sądzie rejonowym mającym siedzibę w mieście będącym siedzibą sądu okręgowego tworzy się wydział gospodarczy albo wydziały gospodarcze (sąd gospodarczy) — do spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, powierzonych sądom gospodarczym (spraw gospodarczych). Wydział gospodarczy można utworzyć także w sądzie rejonowym mającym siedzibę w mieście na prawach powiatu.”;

4) w art. 13 w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o wykroczenia skarbowe, a także o przestępstwa skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności do lat 2, z wyjątkiem spraw niepodlegających rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym,”;

5) w art. 16 w § 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odrębna jednostka organizacyjna do spraw z zakresu ochrony konkurencji, regulacji energetyki, telekomunikacji i transportu kolejowego (sąd ochrony konkurencji i konsumentów),”;

6) w art. 23 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezesa sądu apelacyjnego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego sędziów sądu apelacyjnego.”;

7) w art. 28 § 1 i § 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kolegium sądu apelacyjnego składa się z trzech do pięciu członków, wybieranych przez zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego spośród sędziów tego sądu, a także z prezesa sądu apelacyjnego. Liczbę członków kolegium pochodzących z wyboru ustala zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego.

§ 2. Przewodniczącym kolegium sądu apelacyjnego jest prezes sądu apelacyjnego, a w razie jego nieobecności — najstarszy służbą członek kolegium.”;

8) w art. 29 w § 1 pkt 2—4 otrzymują brzmienie:

„2) przedstawia zgromadzeniu ogólnemu sędziów sądu apelacyjnego opinię o kandydatach na stanowiska sędziów,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 22 grudnia 1995 r. o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego, ustawę z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 188, poz. 1838.

- 3) wyraża opinię o kandydacie na wiceprezesa sądu apelacyjnego,
- 4) wyraża opinię o kandydatach do pełnienia w sądzie apelacyjnym funkcji przewodniczących wydziałów, zastępców przewodniczących wydziałów, wizytatorów, kierownika szkolenia oraz funkcji albo stanowiska rzecznika prasowego,”;
- 9) w art. 30 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Kolegium sądu okręgowego składa się z czterech do ośmiu członków, wybieranych przez zgromadzenie ogólne sędziów okręgu spośród jego członków, w tym w połowie spośród sędziów sądu okręgowego, a także z prezesa sądu okręgowego. Liczbę członków kolegium pochodzących z wyboru ustala zgromadzenie ogólne sędziów okręgu.”;
- 10) w art. 31 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) wyraża opinię o kandydatach do pełnienia w sądzie okręgowym funkcji przewodniczących wydziałów, zastępców przewodniczących wydziałów, wizytatorów, kierownika szkolenia oraz funkcji albo stanowiska rzecznika prasowego, a także funkcji przewodniczących wydziałów i zastępców przewodniczących wydziałów w sądach rejonowych oraz wyraża opinię w sprawie zwolnienia z pełnienia tych funkcji,”;
- 11) w art. 32 po § 3 dodaje się § 4—6 w brzmieniu:
- „§ 4. Minister Sprawiedliwości może odwołać dyrektorów, o których mowa w § 1 i § 2, lub kierownika, o którym mowa w § 3, także z własnej inicjatywy, po zasięgnięciu opinii prezesów, o których mowa w tych przepisach.
- § 5. Minister Sprawiedliwości, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, takie jak wielkość sądu i rozmiary jego zadań, może powołać zastępcę dyrektora sądu apelacyjnego, zastępcę dyrektora sądu okręgowego lub zastępcę kierownika sądu rejonowego. Przepisy § 1—4 stosuje się odpowiednio.
- § 6. W sądzie, w którym nie powołano zastępcy, o którym mowa w § 5, prezes danego sądu, na wniosek dyrektora lub kierownika finansowego, po uzyskaniu zgody Ministra Sprawiedliwości, wyznacza osobę upoważnioną do wykonywania obowiązków tego organu w określonym czasie lub w określonym zakresie.”;

12) art. 33 i art. 34 otrzymują brzmienie:

„Art. 33. § 1. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego składa się z sędziów tego sądu.

§ 2. Przewodniczącym zgromadzenia ogólnego sędziów sądu apelacyjnego jest prezes sądu apelacyjnego.

W razie nieobecności prezesa sądu, obowiązki przewodniczącego pełni najstarszy służbą wiceprezes tego sądu.

§ 3. Członkowie zgromadzenia ogólnego sędziów sądu apelacyjnego są obowiązani brać udział w posiedzeniach zgromadzenia. Delegowanie do pełnienia czynności na podstawie art. 77 nie zwalnia członka zgromadzenia od tego obowiązku.

§ 4. Sędziowie niebędący członkami zgromadzenia ogólnego sędziów sądu apelacyjnego mogą brać udział w posiedzeniu tego zgromadzenia, bez prawa głosu i wyboru.

§ 5. Do podjęcia uchwał zgromadzenia ogólnego sędziów sądu apelacyjnego jest wymagana obecność przynajmniej dwóch trzecich liczby jego członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Głosowanie jest tajne w sprawach, o których mowa w art. 34 pkt 1—5, a ponadto jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków zgromadzenia.

§ 6. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia zwołuje prezes sądu apelacyjnego z własnej inicjatywy lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości, kolegium sądu apelacyjnego albo jednej piątej liczby członków zgromadzenia.

Art. 34. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego realizuje zadania określone w ustawach, a w szczególności:

1) przedstawia Krajowej Radzie Sądowictwa kandydatów na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego spośród osób zaopiniowanych przez kolegium właściwego sądu,

2) wybiera przedstawicieli na zebranie przedstawicieli zgromadzeń ogólnych sędziów sądów apelacyjnych,

3) wyraża opinię o kandydatach na prezesa sądu apelacyjnego,

4) wybiera członków kolegium sądu apelacyjnego,

5) wybiera kandydata na rzecznika dyscyplinarnego,

6) wystuchuje informacji prezesa sądu apelacyjnego o działalności sądów oraz wyraża opinię w tym zakresie,

7) rozpatruje sprawozdania z działalności kolegium sądu apelacyjnego oraz omawia kierunki jego pracy.”;

13) w art. 37:

- a) w § 4 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Przepis art. 108 § 1 stosuje się odpowiednio.”,

- b) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. W razie złożenia zastrzeżenia, organ, o którym mowa w § 4, uchyla uwagę albo przekazuje sprawę do rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu.”;

14) w art. 57:

- a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Każdy, kto spełnia warunki do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego, może zgłosić swoją kandydaturę na jedno wolne stanowisko sędziowskie, w ciągu miesiąca od obwieszczenia, o którym mowa w art. 56. Zgłaszający swoją kandydaturę wypełnia w dwóch egzemplarzach kartę zgłoszenia kandydata na wolne stanowisko sędziowskie oraz dołącza do niej informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą jego osoby i zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, z zastrzeżeniem art. 58 § 4a.”,

- b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§2a. Jeżeli swoją kandydaturę zgłosiła osoba, która nie spełnia warunków do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego, o których mowa w art. 61 § 1 pkt 1, 3, 4 oraz 6 i 7, albo zgłoszenie nastąpiło po upływie terminu, o którym mowa w § 1, lub nie spełnia wymogów formalnych określonych w tym przepisie, prezes sądu zawiadamia zgłaszającego o pozostawieniu zgłoszenia bez rozpatrzenia, podając przyczynę. Osoba, której zgłoszenie pozostawiono bez rozpatrzenia, może, w terminie 7 dni złożyć pisemne zastrzeżenie. Jeżeli prezes sądu nie uwzględni zastrzeżenia, niezwłocznie przekazuje je wraz ze zgłoszeniem Krajowej Radzie Sądownictwa. W przedmiocie pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia rozstrzyga Krajowa Rada Sądownictwa.”;

15) w art. 58:

- a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości zasięga od właściwego organu Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska sędziowskiego, z zastrzeżeniem § 4a, a następnie przedstawia kandydatury Krajowej Radzie Sądownictwa, wyrażając o każdym z kandydatów opinię wraz z uzasadnieniem oraz przekazując informację uzyskaną od organu Policji.”,

- b) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Dołączanie informacji i zaświadczenia, o których mowa w art. 57 § 1, oraz zasię-

ganie informacji, o której mowa w § 4, nie dotyczy kandydatów zajmujących stanowisko sędziego sądu powszechnego, administracyjnego lub wojskowego oraz stanowisko prokuratora.”,

- c) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb oraz zakres uzyskiwania i sporządzania informacji przez organy Policji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego, mając na względzie sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz ich praw i wolności chronionych konstytucyjnie, a także potrzebę oceny spełnienia przez kandydatów warunku nieskazitelności charakteru.”;

16) w art. 63 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Na stanowisko sędziego sądu okręgowego może być powołany również prokurator, który posiada co najmniej czteroletni okres pracy na stanowisku prokuratora lub sędziego.”;

17) w art. 64 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego może być powołany również prokurator, który posiada co najmniej sześcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym co najmniej trzyletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej, sędziego sądu okręgowego, sędziego wojskowego sądu okręgowego lub prokuratora prokuratury apelacyjnej, Prokuratury Krajowej, Naczelnej Prokuratury Wojskowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.”;

18) w art. 69 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sędzia przechodzi na swój wniosek w stan spoczynku, z zachowaniem prawa do uposażenia określonego w art. 100 § 2, po ukończeniu 55 lat przez kobietę, jeżeli przepracowała na stanowisku sędziego lub prokuratora nie mniej niż 25 lat, a 60 lat przez mężczyznę, jeżeli przepracował na stanowisku sędziego lub prokuratora nie mniej niż 30 lat.”;

19) w art. 75 w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) gdy wymaga tego wzgląd na powagę stanowiska, na podstawie orzeczenia sądu dyscyplinarnego, wydanego na wniosek kolegium właściwego sądu lub Krajowej Rady Sądownictwa,”;

20) w art. 80:

- a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sędzia nie może być zatrzymany ani pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia właściwego sądu dyscyplinarnego. Nie dotyczy to zatrzymania w razie ujęcia sędziego na gorącym uczynku przestępstwa, jeżeli zatrzymanie jest niezbędne do zapewnienia prawidłowego toku postępowania. Do czasu wydania uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej wolno podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a—2c:

„§ 2a. Wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem.

§ 2b. Jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego lub jest oczywiście bezzasadny, prezes sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia. Na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego właściwego do rozpoznania wniosku.

§ 2c. Uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej można wydać, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa.”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W terminie siedmiu dni od doręczenia uchwały odmawiającej zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, organowi lub osobie, która wniosła o zezwolenie oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego drugiej instancji. W tym samym terminie sędziemu przysługuje zażalenie na uchwałę zezwalającą na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej. Poza tym do postępowania przed sądem dyscyplinarnym w sprawach o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej stosuje się przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym.”,

d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Orzekając w sprawie, o której mowa w § 1, sąd dyscyplinarny może poprzestać na oświadczeniu sędziego, że wnosi o wydanie uchwały o zezwoleniu na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej.”;

21) w art. 85 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wobec osoby pełniącej urząd na stanowisku sędziego postępowania sprawdzającego

przewidzianego w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155) nie przeprowadza się. Przed przystąpieniem do pełnienia obowiązków sędzia zapoznaje się z przepisami o ochronie informacji niejawnych i składa oświadczenie o znajomości tych przepisów. Informacje niejawne mogą być udostępnione sędziemu tylko w zakresie niezbędnym do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, pełnienia powierzonej funkcji lub wykonania powierzonych czynności.”;

22) w art. 87:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się w dwóch egzemplarzach.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Analizy danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w § 1, dokonuje właściwe kolegium sądu apelacyjnego w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku i przedstawia jej wyniki zgromadzeniu ogólnemu sędziów sądu apelacyjnego.”,

c) po § 7 dodaje się § 8 w brzmieniu:

„§ 8. Jeden egzemplarz oświadczenia o stanie majątkowym podmiot uprawniony do odebrania oświadczenia zgodnie z § 2 lub § 4 przekazuje do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania sędziego. Właściwy urząd skarbowy jest uprawniony do analizy danych zawartych w oświadczeniu, w tym również do porównania jego treści z treścią uprzednio złożonych oświadczeń oraz rocznych zeznań podatkowych (PIT). Jeżeli wynik analizy budzi uzasadnione wątpliwości co do legalności pochodzenia majątku ujawnionego w oświadczeniu, urząd skarbowy kieruje sprawę do właściwego postępowania, prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów.”;

23) w art. 91:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego stanowi wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość, ustaloną według zasad określonych w § 1a i § 1b, określa ustawa budżetowa. Wysokość wynagrodzenia sędziów sądów równorzędnych różnicuje staż pracy i pełnione funkcje. Wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej nie może być niższe niż wynagrodzenie zasadnicze w stawce awansowej drugiej

dla bezpośrednio niższego stanowiska sędziowskiego.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a i § 1b w brzmieniu:

„§ 1a. W 2003 r. kwoty bazowe ustala się w następującej wysokości:

- 1) dla sędziów — w wysokości 1 355,71 zł,
- 2) dla asesorów sądowych i aplikantów sądowych — w wysokości 1 667,70 zł.

§ 1b. Kwoty bazowe, o których mowa w § 1a, począwszy od 2004 r., waloryzowane są corocznie średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń ustalonym na podstawie przepisów o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.”,

c) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego podwyższa się do wysokości stawki pierwszej awansowej po siedmiu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub prokuratora. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska prokuratora, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, względnie dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4.

§ 4. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po siedmiu latach pracy na danym stanowisku sędziowskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku sędziego lub prokuratora, od uzyskania przez sędziego stawki pierwszej awansowej. Przepis § 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.”;

24) po art. 94 dodaje się art. 94a i art. 94b w brzmieniu:

„Art. 94a. § 1. Sędziemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

§ 2. Członkom rodziny sędziego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Odszkodowanie to przysługuje również w razie śmierci w następstwie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej sędziego w stanie spoczynku, który zmarł uznany za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków sędziego wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

§ 3. Jednorazowe odszkodowanie i jego zwiększenie, a także jednorazowe odszkodowanie dla członków rodziny sędziego lub sędziego w stanie spoczynku, ustala się na zasadach i w wysokości określonej w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 83, poz. 760 i Nr 223, poz. 2217).

§ 4. Odszkodowanie przewidziane w niniejszym artykule przysługuje niezależnie od innych świadczeń określonych w ustawie.

§ 5. Skarb Państwa pokrywa koszty skutków wypadków przy pracy lub chorób zawodowych, związane ze świadczeniami zdrowotnymi z zakresu stomatologii i szczepień ochronnych, na które sędzia został skierowany przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na wniosek lekarza prowadzącego, a nierefundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia na podstawie odrębnych przepisów. Skarb Państwa pokrywa także koszty przedmiotów ortopedycznych w wysokości udziału własnego ubezpieczonego, określonego w przepisach o ubezpieczeniu zdrowotnym.

Art. 94b. § 1. Oceny uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, a także ustalenia związku śmierci sędziego lub sędziego w stanie spoczynku z takim wypadkiem lub chorobą dokonuje, w formie orzeczenia, lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Koszty badania i wydania orzeczenia pokrywa Skarb Państwa ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości.

§ 2. Orzeczenie, o którym mowa w § 1, lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych doręcza zainteresowanemu sędziemu albo członkom rodziny zmarłego sędziego, albo zmarłego sędziego w stanie spoczynku oraz prezesowi sądu apelacyjnego właściwemu do wydania decyzji, o której mowa w § 4, lub Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 3. Jednorazowe odszkodowanie przysądza się na wniosek sędziego, a w razie śmierci sędziego lub sędziego w stanie spoczynku — na wniosek uprawnionych członków je-

go rodziny. Z wnioskiem o przyznanie świadczenia może również wystąpić kolegium właściwego sądu.

§ 4. Jednorazowe odszkodowanie przyznaje lub odmawia przyznania oraz ustala jego wysokość, w drodze decyzji, a także świadczenie to wypłaca:

- 1) prezes właściwego sądu apelacyjnego — z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej sędziego sądu rejonowego, okręgowego i apelacyjnego,
- 2) Minister Sprawiedliwości — z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prezesa sądu apelacyjnego oraz sędziego delegowanego do wykonywania czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości.

§ 5. Decyzję, o której mowa w § 4, prezes sądu apelacyjnego lub Minister Sprawiedliwości wydaje w ciągu 14 dni od dnia:

- 1) otrzymania orzeczenia lekarza orzecznika,
- 2) wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

§ 6. Jednorazowe odszkodowanie wypłaca się z urzędu w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w § 4.

§ 7. Od decyzji, o której mowa w § 4, sędziemu lub uprawnionym członkom rodziny sędziego lub sędziego w stanie spoczynku, przysługuje odwołanie do sądu okręgowego — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Do postępowania w tych sprawach stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

§ 8. W zakresie nieuregulowanym ustawą, do wypadków przy pracy i chorób zawodowych sędziego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące pracowników określone w ustawie, o której mowa w art. 94a § 3.”;

25) w art. 95 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Prezes sądu okręgowego w stosunku do sędziego sądu rejonowego oraz sędziego sądu okręgowego, prezes sądu apelacyjnego w stosunku do sędziego tego sądu, a Minister Sprawiedliwości w stosunku do prezesa sądu okręgowego i prezesa sądu apelacyjnego, w uzasadnionych przypadkach, może wyrazić zgodę na zamieszkanie sędziego w innej miejscowości.”;

26) w art. 100 po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. W razie zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do uposażenia rodzinnego, na wniosek uprawnionego, wypłaca się albo uposażenie w stanie spoczynku albo uposażenie rodzinne.”;

27) w art. 102 po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Do uposażenia rodzinnego przysługuje dodatek dla sierot zupełnych w wysokości i na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;

28) w art. 110 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sądy dyscyplinarne są ponadto właściwe do orzekania w sprawach, o których mowa w art. 37 § 4a, w art. 75 § 2 pkt 3 oraz w art. 80.”;

29) w art. 112 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Rzecznika dyscyplinarnego wybiera, spośród kandydatów zgłoszonych przez zgromadzenia ogólne sędziów sądów apelacyjnych, Krajowa Rada Sądownictwa. Rzecznik dyscyplinarny działa przy Krajowej Radzie Sądownictwa. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego trwa cztery lata.”;

30) w art. 129 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, z urzędu zawiesza sędziego w czynnościach służbowych.”;

31) art. 131 otrzymuje brzmienie:

„Art. 131. § 1. W przypadkach przewidzianych w art. 37 § 4a lub w art. 75 § 2 pkt 3 oraz w sprawie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych lub uchylenia zarządzenia o przerwie w wykonywaniu czynności, o której mowa w art. 130 § 1, sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego oraz sędziego, chyba że nie jest to możliwe.

§ 2. Na uchwałę odmawiającą uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 75 § 2 pkt 3, przysługuje zażalenie Krajowej Radzie Sądownictwa oraz kolegium sądu, które złożyło wnioski.

§ 3. Na uchwałę odmawiającą uwzględnienia zastrzeżenia, o którym mowa w art. 37 § 4a, sędziemu przysługuje zażalenie.

§ 4. Na uchwałę o zawieszeniu w czynnościach służbowych sędziemu przysługuje zażalenie, a rzecznikowi dys-

cyplinarnemu — także na uchwałę o uchyleniu zarządzenia o przerwie w wykonywaniu czynności, o której mowa w art. 130 § 2; zażalenie nie wstrzymuje wykonania uchwały.

§ 5. Zażalenie rozpoznaje sąd dyscyplinarny drugiej instancji, a w przypadkach, o których mowa w § 3, ten sam sąd dyscyplinarny w innym równorzędnym składzie.”;

32) w art. 135 § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Do pełnienia funkcji konsultanta wyznacza się sędziego sądu okręgowego orzekającego w zakresie spraw, których rozpoznawanie zostało powierzone asesorowi.”;

33) w art. 136 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do asesorów sądowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, stosuje się przepisy dotyczące sędziów, z wyjątkiem art. 66, art. 68 § 2, art. 69—74, art. 77 § 1—5 i § 7, art. 91 § 1 i § 2—4 oraz § 9—11, art. 94a, art. 94b, art. 98 oraz art. 102.”;

34) w art. 142 po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie konkursu, o którym mowa w § 3, uwzględniając zakres i nakład pracy członków komisji w trakcie konkursu.”;

35) po art. 145 dodaje się art. 145a w brzmieniu:

„Art. 145a. Aplikant za naruszenie swoich obowiązków ponosi odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach obowiązujących mianowanych urzędników państwowych.”;

36) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu:

„Art. 146a. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie kolokwium, o którym mowa w art. 140 § 2, uwzględniając zakres i nakład pracy członków komisji w trakcie kolokwium.”;

37) w art. 150 po § 10 dodaje się § 11—13 w brzmieniu:

„§ 11. Minister Sprawiedliwości może przenieść referendarza sądowego na jego wniosek lub za jego zgodą na inne miejsce służbowe.

§ 12. Zgoda referendarza sądowego na przeniesienie na inne miejsce służbowe nie jest wymagana w przypadku:

1) zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji sądownictwa lub zniesienia danego sądu lub wydziału albo przeniesienia siedziby sądu,

2) niedopuszczalności zajmowania stanowiska referendarza sądowego w danym sądzie wskutek zawarcia związku małżeńskiego albo powstania stosunku powinowactwa, o którym mowa w art. 6,

3) gdy wymaga tego wzgląd na powagę stanowiska referendarza sądowego, na wniosek kolegium właściwego sądu okręgowego.

§ 13. Do przeniesienia referendarza sądowego na inne miejsce służbowe przepis art. 76 stosuje się odpowiednio.”;

38) art. 153 otrzymuje brzmienie:

„Art. 153. § 1. Aplikantem referendarskim może być mianowany ten, kto spełnia warunki określone w art. 149 § 1 pkt 1—3, i został zakwalifikowany na aplikację referendarską przez komisję konkursową po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w § 2.

§ 2. Aplikanta referendarskiego mianuje na czas określony, oznaczony w art. 149 § 2, i zwalnia prezes sądu okręgowego. Mianowanie aplikanta referendarskiego następuje po przeprowadzeniu konkursu przez prezesa sądu apelacyjnego.

§ 3. Wraz z mianowaniem prezes sądu okręgowego przydziela aplikanta referendarskiego do sądu rejonowego, w którym będzie odbywać aplikację.

§ 4. Aplikanta referendarskiego zwalnia się, jeżeli:

1) zrezygnował z odbywania aplikacji,

2) nie spełnia warunków przystąpienia do egzaminu referendarskiego,

3) rażąco narusza obowiązki aplikanta,

4) został uznany za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków aplikanta.

§ 5. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do aplikantów referendarskich stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o pracownikach sądów i prokuratury.

§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w § 2, uwzględniając zakres wiedzy podlegający sprawdzeniu w trakcie konkursu, etapy konkursu i ich for-

mę oraz system punktowy ocen konkursowych, a także sposób powoływania i skład komisji konkursowej oraz wysokość wynagrodzenia jej członków, uwzględniając zakres i nakład ich pracy w trakcie konkursu,

- 2) organizację aplikacji referendarskiej oraz obowiązki aplikanta referendarskiego, uwzględniając zakres wiedzy teoretycznej i praktyki niezbędnej na stanowisku referendarza, dyscyplinę pracy oraz wykorzystanie czasu przeznaczanego na zajęcia teoretyczne i praktykę,
- 3) zakres i przebieg egzaminu referendarskiego, uwzględniając zakres wiedzy teoretycznej i praktyki niezbędnej do wykonywania obowiązków referendarza, pisemną i ustną formę egzaminu, dopuszczalność jednokrotnego poprawiania niepomysłnego egzaminu, istotną wagę przyczyn ustalania terminu późniejszego zdawania egzaminu oraz zasadę poprawności jego przebiegu i rzetelności ocen egzaminacyjnych, a także skład komisji egzaminacyjnej, sposób powoływania jej członków i postępowania komisji egzaminacyjnej oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji, uwzględniając kwalifikacje członków komisji egzaminacyjnej a także zakres i nakład ich pracy.”;

39) w art. 155 w § 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) odbył staż urzędniczy w sądzie lub w prokuraturze albo spełnia warunki do zwolnienia od odbywania tego stażu, określone w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury.”;

40) w art. 158 w § 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nie przekroczył 70 lat.”;

41) art. 172 otrzymuje brzmienie:

„Art. 172. § 1. Pracodawca zatrudniający ławnika jest obowiązany zwolnić go od pracy na czas wykonywania czynności w sądzie.

§ 2. Za czas zwolnienia od pracy ławnik zachowuje prawo do świadczeń wynikających ze stosunku pracy, z wyjątkiem prawa do wynagrodzenia.

§ 3. Ławnik, za czas wykonywania czynności w sądzie, otrzymuje rekompensatę pieniężną.

§ 4. Wysokość rekompensaty dla ławników biorących udział w rozpozna-

waniu spraw w sądach powszechnych, za jeden dzień pełnienia obowiązków ławnika, wynosi 3 % kwoty bazowej, stanowiącej podstawę ustalania wynagrodzenia zasadniczego asesora sądowego, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. W przypadku gdy ogłoszenie ustawy budżetowej nastąpi po dniu 1 stycznia roku, którego dotyczy ustawa budżetowa, podstawę obliczenia rekompensaty za okres od 1 stycznia do dnia ogłoszenia ustawy budżetowej stanowi kwota bazowa w wysokości obowiązującej w grudniu roku poprzedniego.

§ 6. Koszty wypłaty rekompensaty, o której mowa w § 3, ponosi Skarb Państwa.”;

42) po art. 205 dodaje się art. 205a w brzmieniu:

„Art. 205a. W okresie do 31 grudnia 2004 r. na stanowisko referendarza sądowego może być mianowany także ten, kto spełnia wymagania określone w art. 149 § 1 pkt 1, 2, 4 i 5, i ukończył wyższe studia administracyjne.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 i Nr 213, poz. 1802) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli prokurator nie zgadza się z poleceniem, może żądać zmiany polecenia lub wyłączenia go od wykonania czynności albo od udziału w sprawie. O wyłączeniu rozstrzyga ostatecznie prokurator bezpośrednio przełożony nad prokuratorem, który wydał polecenie.”,

b) w ust. 7 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Art. 68 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Prokurator, któremu wytknięto uchybienie może, w terminie siedmiu dni, złożyć pisemne zastrzeżenie do prokuratora przełożonego, który wytknął uchybienie. W razie wniesienia zastrzeżenia, prokurator przełożony uchyla wytknięcie uchybienia albo przekazuje sprawę do rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu.

7b. W przypadku przewidzianym w ust. 7a sąd dyscyplinarny wydaje postanowienie po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego oraz prokuratora, któremu wytknięto uchybienie, chyba że nie jest to możliwe. Na postanowienie odmawiające uwzględnienia zastrzeżenia prokuratorowi przysługuje zażalenie. Zażalenie rozpostruje ten sam

sąd dyscyplinarny w innym równorzędnym składzie.”;

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Prokurator Generalny kieruje działalnością prokuratury osobiście bądź przez zastępców Prokuratora Generalnego, wydając zarządzenia, wytyczne i polecenia.

2. Akty, o których mowa w ust. 1, nie mogą dotyczyć treści czynności procesowych.

3. Prokurator przełożony może zlecać podległym prokuratorom wykonanie czynności należących do jego zakresu działania, chyba że ustawy zastrzegają określoną czynność wyłącznie jego właściwości, oraz przejmować czynności prokuratorów podległych, chyba że przepisy ustaw stanowią inaczej.”;

3) w art. 11:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kandydat na stanowisko prokuratorskie przedstawia informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą jego osoby i zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, z zastrzeżeniem ust. 4. Wydanie zaświadczenia oraz badanie kandydata na stanowisko prokuratorskie odbywa się na zasadach dotyczących kandydata na stanowisko sędziowskie.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3—6 w brzmieniu:

„3. Prokurator Generalny zasięga od właściwego organu Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska prokuratorskiego, z zastrzeżeniem ust. 4. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska prokuratorskiego uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego.

4. Przedstawianie informacji i zaświadczenia, o których mowa w ust. 2, a także zasięganie informacji, o której mowa w ust. 3, nie dotyczy kandydatów zajmujących stanowisko prokuratora oraz stanowisko sędziego sądu powszechnego, administracyjnego lub wojskowego.

5. Przedstawiając informację, o której mowa w ust. 3, organ Policji przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie zebrane materiały służące do sporządzenia informacji.

6. Prokurator Generalny, przed rozpatrzeniem kandydatury, zawiadamia kandydata na stanowisko prokuratorskie o treści informacji uzyskanej od organu Policji.”;

4) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednym z zastępców Prokuratora Generalnego jest Naczelny Prokurator Wojskowy, które-

go powołuje, spośród prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Prokuratora Generalnego zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej. Naczelny Prokurator Wojskowy kieruje w zastępstwie Prokuratora Generalnego działalnością wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.”;

5) w art. 13:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do pełnienia funkcji prokuratora apelacyjnego, okręgowego i rejonowego, a także do pełnienia pozostałych funkcji w prokuraturze, z zastrzeżeniem ust. 3—5 oraz art. 111, powołuje spośród prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji Prokurator Generalny.

3. Do pełnienia funkcji zastępcy Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowego prokuratora okręgowego i wojskowego prokuratora garnizonowego, a także do pełnienia pozostałych funkcji w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, powołuje, spośród prokuratorów wojskowych, i odwołuje z pełnienia tych funkcji Prokurator Generalny, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Prokurator Generalny, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, może określić funkcje w wojskowych prokuraturach okręgowych i wojskowych prokuraturach garnizonowych, na które powołuje prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji Naczelny Prokurator Wojskowy.”;

6) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury są: Prokuratura Krajowa oraz prokuratury apelacyjne, okręgowe i rejonowe.”,

b) uchyla się ust. 1¹,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prokurator Generalny jest przełożonym prokuratorów powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:

„2a. Prokuraturą Krajową, w zakresie określonym przez Prokuratora Generalnego, kieruje Prokurator Krajowy. Prokurator Krajowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów Prokuratury Krajowej.

2b. Prokuraturą apelacyjną kieruje prokurator apelacyjny. Prokurator apelacyjny jest prokuratorem przełożonym prokuratorów

prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur okręgowych oraz prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej.

2c. Prokuraturą okręgową kieruje prokurator okręgowy. Prokurator okręgowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratur okręgowych oraz prokuratorów rejonowych i prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury okręgowych.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prokuratura Krajowa wchodzi w skład Ministerstwa Sprawiedliwości. Prokuraturę apelacyjną tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur okręgowych. Prokuraturę okręgową tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur rejonowych. Prokuraturę rejonową tworzy się dla jednej lub większej liczby gmin; w uzasadnionych przypadkach może być utworzona więcej niż jedna prokuratura rejonowa w obrębie tej samej gminy.”,

f) uchyla się ust. 7,

g) po ust. 8 dodaje się ust. 8a—8c w brzmieniu:

„8a. Naczelną Prokuraturą Wojskową kieruje Naczelny Prokurator Wojskowy. Naczelny Prokurator Wojskowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej oraz pozostałych prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

8b. Wojskową prokuraturą okręgową kieruje wojskowy prokurator okręgowy. Wojskowy prokurator okręgowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów wojskowej prokuratury okręgowych oraz wojskowych prokuratorów garnizonowych i prokuratorów wojskowych prokuratur garnizonowych na obszarze działania wojskowej prokuratury okręgowych.

8c. Wojskową prokuraturą garnizonową kieruje wojskowy prokurator garnizonowy. Wojskowy prokurator garnizonowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów wojskowej prokuratury garnizonowych.”;

7) w art. 49a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w dwóch egzemplarzach.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Jeden egzemplarz oświadczenia o stanie majątkowym podmiot uprawniony do odebrania oświadczenia zgodnie z ust. 2 lub 3 przekazuje do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania prokuratora. Właściwy urząd skarbowy jest uprawniony do analizy danych zawartych w oświad-

czeniu, w tym również do porównania jego treści z treścią uprzednio złożonych oświadczeń oraz rocznych zeznań podatkowych (PIT). Jeżeli wynik analizy budzi uzasadnione wątpliwości co do legalności pochodzenia majątku ujawnionego w oświadczeniu, urząd skarbowy kieruje sprawę do właściwego postępowania, prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów.”;

8) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Do prokuratorów stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy art. 94a i art. 94b ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1.

2. Jednorazowe odszkodowanie przyznaje lub odmawia przyznania oraz ustala jego wysokość, w drodze decyzji, a także świadczenie to wypłaca:

1) właściwy prokurator okręgowy — z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora prokuratury rejonowej i okręgowych,

2) właściwy prokurator apelacyjny — z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora prokuratury apelacyjnej oraz prokuratora okręgowego,

3) Dyrektor Głównej Komisji — z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora Instytutu Pamięi Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,

4) Prokurator Generalny — z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora apelacyjnego, prokuratora Prokuratury Krajowej, Prokuratora Krajowego, Dyrektora Głównej Komisji, prokuratora delegowanego do wykonywania czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości.”;

9) w art. 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia właściwego sądu dyscyplinarnego ani zatrzymany bez zgody przełożonego dyscyplinarnego. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Do wydania zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wolno przedsięwziąć tylko czynności niecierpiące zwłoki, zawiadamiając o tym niezwłocznie prokuratora przełożonego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:

„2a. Wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej,

jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem.

2b. Jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego lub jest oczywiście bezzasadny, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia. Na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego właściwego do rozpoznania wniosku.

2c. Orzeczenie zezwalające na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej można wydać, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa.”;

10) w art. 62 ust. 1c i 1d otrzymują brzmienie:

„1c. Prokurator, obejmując stanowisko, otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora podwyższa się do wysokości stawki pierwszej awansowej po siedmiu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratorskim lub sędziowskim. Okres ten ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie, a także w okresie zajmowania stanowiska sędziego, karą dyscyplinarną lub dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7, jeżeli uchybienie było zawinione.

1d. Wynagrodzenie zasadnicze prokuratora ulega podwyższeniu do stawki drugiej awansowej po siedmiu latach pracy na danym stanowisku prokuratorskim lub na innym, odpowiednio równorzędnym, stanowisku prokuratorskim lub sędziowskim, od uzyskania przez prokuratora stawki pierwszej awansowej. Przepis ust. 1c zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 62a:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia 60 roku życia, chyba że został powołany na stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, którego stosunek służbowy został rozwiązany z mocy prawa z powodu ukończenia 60 lat albo został rozwiązany z powodu:

1) uznania orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej,

2) wypowiedzenia stosunku służbowego dokonanego przez organ wojskowy, jeżeli wojskowa jednostka organizacyjna prokuratury, w której pełnił zawodową służbę wojskową, podlega rozformowaniu lub zmniejszył się jej stan etatowy, a brak jest możliwości wyznaczenia go na inne stanowisko służbowe

— na swój wniosek, złożony przed upływem sześciu miesięcy od dnia rozwiązania stosunku służbowego, jest powoływany przez Prokuratora Generalnego na równorzędne lub odpowiednio niższe stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych i istnieje taka możliwość.”;

12) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. Przepisów art. 45 ust. 1—3, art. 46, art. 47, art. 49, art. 50—51a, art. 53, art. 56, art. 58 i art. 59 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Urlopu, o którym mowa w art. 52, udziela się, jeżeli prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury nie uzyskał wcześniej prawa do urlopu dodatkowego, określonego w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.”;

13) w art. 70:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Sądy dyscyplinarne są ponadto właściwe do orzekania w sprawach, o których mowa w art. 8 ust. 7a oraz w art. 54.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Sądy dyscyplinarne, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ze swego grona wybierają przewodniczących i zastępców przewodniczących sądów dyscyplinarnych.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i czternastu członków Sądu Dyscyplinarnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej powołuje, na okres czterech lat, Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej spośród kandydatów wybranych przez prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.”;

14) w art. 73 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Skład orzekający wyznacza przewodniczący albo zastępca przewodniczącego sądu dyscyplinarnego.”;

15) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. Obwiniony może ustanowić obrońcę tylko spośród prokuratorów lub adwokatów.”;

16) w art. 83a po ust. 2 dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

- „3. Rozprawa odbywa się jawnie.
4. Sąd Najwyższy może wyłączyć jawność rozprawy ze względu na moralność, bezpieczeństwo państwa i porządek publiczny oraz ze względu na ochronę życia prywatnego obwionego lub inny ważny interes prywatny.
5. W razie wyłączenia jawności rozprawy orzeczenie jest ogłaszane publicznie.”;

17) w art. 86 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

- „3. Odpis prawomocnej decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia przewidzianej w art. 72 ust. 1, dołącza się do akt osobowych ukaranego.
4. Po upływie roku od uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 3, przełożony dyscyplinarny, na wniosek ukaranego, zarządza usunięcie odpisu decyzji z akt osobowych, jeżeli w tym okresie nie wymierzono ukaranemu innej kary porządkowej lub nie wydano przeciwko niemu orzeczenia skazującego na karę dyscyplinarną.”;

18) w art. 91:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
  - „4. Mianowanie aplikanta powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury następuje po przeprowadzeniu konkursu przez prokuratora apelacyjnego.”,
- b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
  - „6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie konkursu, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając zakres i nakład pracy członków komisji w trakcie konkursu.”;

19) w art. 99 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Prokurator Generalny może powierzyć asesorowi powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a Naczelny Prokurator Wojskowy — asesorowi wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury na czas określony, nieprzekraczający trzech lat, pełnienie czynności prokuratorowskich, jednakże bez prawa:
  - 1) udziału w postępowaniu przed sądem apelacyjnym i okręgowym,
  - 2) sporządzania środków zaskarżenia i wniosków do Sądu Najwyższego oraz występowania przed tym Sądem.”;

20) w art. 100:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
  - „1. Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratur, a do asesorów wojsko-

wych — przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyłączeniem art. 50 ust. 3 i 4, art. 51a, art. 62 ust. 1a—1d i ust. 1h—1k oraz art. 62a ust. 1 — w zakresie art. 69—71, art. 73 i art. 74, art. 99—102 i art. 104 ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1 — oraz art. 62a ust. 2—5, a także art. 62b, art. 62c i art. 65a.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

- „3. Naczelny Prokurator Wojskowy zwalnia asesora wojskowej jednostki organizacyjnej ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, jeżeli nie został on powołany na stanowisko prokuratora w terminie sześciu miesięcy od dnia upływu okresu, na który powierzono asesorowi pełnienie czynności prokuratorowskich. W takim przypadku asesora przenosi się do dyspozycji Ministra Obrony Narodowej lub określonego przez niego organu.”;

21) w art. 110 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Zwolnienie asesora lub aplikanta ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury następuje odpowiednio w przypadkach określonych w art. 94 ust. 5 i w art. 100 ust. 3, a także gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej lub okresowej służby wojskowej.”;

22) w art. 111 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury wyznacza, przenosi i zwalnia ze stanowisk służbowych Minister Obrony Narodowej na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w trybie określonym w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury wyznacza, przenosi i zwalnia ze stanowisk Naczelny Prokurator Wojskowy.”;

23) w art. 112 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia Sądu Dyscyplinarnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej, ani zatrzymany bez zgody Naczelnego Prokuratora Wojskowego. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Do wydania zezwolenia na pociągnięcie prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury do odpowiedzialności karnej wolno przedsięwziąć tylko czynności niecierpiące zwłoki, zawiadamiając o tym niezwłocznie prokuratora przełożonego. Przepisy art. 54 ust. 2—3 stosuje się odpowiednio.”;

24) w art. 115 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze

rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb postępowania prokuratorów wojskowych w sprawach wymienionych w ust. 1—4. Rozporządzenie powinno w szczególności określać właściwość, szczegółowe uprawnienia oraz czynności prokuratorów wojskowych w tych sprawach, sposób i formę wnoszenia sprzeciwów i wystąpień, a także sposób dokumentowania przeprowadzonej kontroli i jej wyników.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 22 grudnia 1995 r. o wydaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego (Dz. U. z 1996 r. Nr 6, poz. 42, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 114, poz. 1193) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 6:

- a) wyrazy „środek specjalny” zastępuje się wyrazami „środki specjalne”,
- b) wyrazy „który przeznaczają się na usprawnienie funkcjonowania sądów powszechnych, a w szczególności na koszty ich działalności podstawowej oraz zakupy inwestycyjne.” zastępuje się wyrazami „które przeznaczają się na wydatki związane z wydawaniem i rozpowszechnianiem Monitora Sądowego i Gospodarczego, w tym wydatki na wynagrodzenia, oraz na usprawnienie funkcjonowania sądów powszechnych i prokuratury, a w szczególności na wydatki związane z ich działalnością podstawową i zakupy inwestycyjne.”;

2) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. 1. Środki specjalne, o których mowa w art. 1 ust. 6, gromadzi się na wyodrębnionym rachunku bankowym. Odsetki od środków specjalnych zgromadzonych na rachunku stanowią przychody środków specjalnych.

2. Dysponentem środków specjalnych jest Minister Sprawiedliwości. Obsługę administracyjną i księgową środków specjalnych zapewnia dysponent.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703, z późn. zm.³⁾) w art. 42 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 5:

- a) wyrazy „środek specjalny” zastępuje się wyrazami „środki specjalne”,
- b) wyrazy „który przeznaczają się na usprawnienie funkcjonowania sądów powszechnych, a w szczególności na koszty ich działalności podstawowej oraz zakupy inwestycyjne.” zastępuje się wyrazami „które przeznaczają się na wydatki związane z utrzymaniem centralnej in-

formacji o zastawach rejestrowych, z wyłączeniem wydatków na wynagrodzenia, oraz na usprawnienie funkcjonowania sądów powszechnych, w szczególności na wydatki związane z ich działalnością podstawową i zakupy inwestycyjne.”;

2) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Środki specjalne gromadzi się na wyodrębnionym rachunku bankowym. Odsetki od środków specjalnych zgromadzonych na rachunku stanowią przychody środków specjalnych.

7. Dysponentem środków specjalnych jest Minister Sprawiedliwości. Obsługę administracyjną i księgową środków specjalnych zapewnia dysponent.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209, z późn. zm.⁴⁾) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 5:

- a) wyrazy „środek specjalny” zastępuje się wyrazami „środki specjalne”,
- b) wyrazy „który przeznaczają się na usprawnienie funkcjonowania sądów powszechnych, a w szczególności na koszty ich działalności podstawowej oraz zakupy inwestycyjne.” zastępuje się wyrazami „które przeznaczają się na wydatki związane z utrzymaniem Centralnej Informacji, z wyłączeniem wydatków na wynagrodzenia, oraz na usprawnienie funkcjonowania sądów powszechnych, a w szczególności na wydatki związane z ich działalnością podstawową i zakupy inwestycyjne.”;

2) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Środki specjalne są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym. Odsetki od środków specjalnych zgromadzonych na rachunku stanowią przychody środków specjalnych.

7. Dysponentem środków specjalnych jest Minister Sprawiedliwości. Obsługę administracyjną i księgową środków specjalnych zapewnia dysponent.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 96, poz. 874 i Nr 217, poz. 2125.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 554, Nr 60, poz. 702 i Nr 114, poz. 1193.

- „§ 3. W razie stwierdzenia uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, Minister Sprawiedliwości oraz prezesi sądów wojskowych mogą zwrócić na nie, na piśmie, uwagę i żądać usunięcia skutków tego uchybienia. Sędzia, którego dotyczy zwrócona uwaga może, w terminie 7 dni, złożyć pisemne zastrzeżenie do organu, który zwrócił uwagę, co nie zwalnia go od obowiązku usunięcia skutków uchybienia.”,
- b) po § 3 dodaje się § 3a i § 3b w brzmieniu:
- „§ 3a. W razie złożenia zastrzeżenia organ, o którym mowa w § 3, uchyla uwagę albo przekazuje sprawę do rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu.
- § 3b. W przypadku przewidzianym w § 3a, sąd dyscyplinarny wydaje postanowienie po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego oraz sędziego, chyba że nie jest to możliwe. Na postanowienie odmawiające uwzględnienia zastrzeżenia sędziemu przysługuje zażalenie. Zażalenie rozpoznaje ten sam sąd dyscyplinarny w innym równorzędnym składzie.”;
- 2) w art. 18 § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określa, w drodze rozporządzenia, liczbę sędziów w sądach wojskowych oraz w departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4. Liczbę sędziów w departamencie określa się z uwzględnieniem potrzeb Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego.”;
- 3) w art. 28:
- a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
- „§ 1a. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się w dwóch egzemplarzach.”,
- b) po § 5 dodaje się § 6 w brzmieniu:
- „§ 6. Jeden egzemplarz oświadczenia o stanie majątkowym podmiot uprawniony do odebrania oświadczenia zgodnie z § 2 lub § 3, przekazuje do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania sędziego. Właściwy urząd skarbowy jest uprawniony do analizy danych zawartych w oświadczeniu, w tym również do porównania jego treści z treścią uprzednio złożonych oświadczeń oraz rocznych zeznań podatkowych (PIT). Jeżeli wynik analizy budzi uzasadnione wątpliwości co do legalności pochodzenia majątku ujawnionego w oświadczeniu, urząd skarbowy kieruje sprawę do właściwego postępowania, prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów.”;
- 4) art. 30 otrzymuje brzmienie:
- Art. 30. § 1. Sędzia nie może być zatrzymany ani pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia właściwego sądu dyscyplinarnego. Nie dotyczy to zatrzymania w razie ujęcia sędziego na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa, jeżeli zatrzymanie jest niezbędne do zapewnienia prawidłowego toku postępowania. Do czasu wydania uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej wolno podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki.
- § 2. O zatrzymaniu sędziego niezwłocznie powiadamia się prezesa wojskowego sądu okręgowego właściwego ze względu na miejsce zatrzymania. Może on nakazać natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego sędziego. O fakcie zatrzymania sędziego prezes wojskowego sądu okręgowego niezwłocznie zawiadamia Krajową Radę Sądownictwa, Ministra Sprawiedliwości i Ministra Obrony Narodowej.
- § 3. Wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem.
- § 4. Postanowienie zezwalające na wszczęcie przeciwko sędziemu postępowania karnego można wydać, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa.
- § 5. Jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego lub jest oczywiście bezzasadny, prezes sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia. Na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego właściwego do rozpoznania wniosku.
- § 6. W terminie siedmiu dni od doręczenia uchwały odmawiającej zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, organowi lub osobie, która wniosła o zezwolenie, oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego drugiej instancji. W tym samym terminie sędziemu przysługuje zażalenie na uchwałę zezwalającą na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej. Poza tym do postępowania przed sądem dyscyplinarnym w sprawach o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej stosuje się przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym.”;

5) w art. 39a § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Miejscowo właściwy do rozpoznania sprawy sędziego w postępowaniu dyscyplinarnym oraz w sprawach, o których mowa w art. 15 § 3b lub w art. 30 § 1, jest sąd dyscyplinarny, w okręgu którego znajduje się miejsce służbowe sędziego objętego postępowaniem.”;

6) w art. 41 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rzecznik dyscyplinarny podejmuje czynności dyscyplinarne na żądanie Krajowej Rady Sądownictwa, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, kolegium, prezesów właściwych sądów wojskowych, a także z własnej inicjatywy. Rzecznik dyscyplinarny, w zakresie prowadzenia postępowania wyjaśniającego, jest związany wskazaniem organu uprawnionego.”;

7) w art. 43 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Staż asesorski odbywa się w wojskowym sądzie garnizonowym, trwa on nie dłużej niż 4 lata, przy czym przez okres 6 miesięcy asesor wykonuje czynności sędziowskie w sądzie rejonowym.”;

8) w art. 70 § 1 i § 1a otrzymują brzmienie:

„§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44—52, art. 53 § 1—3, art. 54, art. 56, art. 57 § 5, art. 58 § 1, art. 60, art. 65 i art. 66, art. 69 § 2, art. 70 i art. 71, art. 73—75, art. 77 § 2, § 5 i § 6, art. 78 § 1—4, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85 i art. 86, art. 89 i art. 90, art. 91 § 1—7 i § 9—12, art. 92 i art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1—4, art. 101 § 2—4, art. 102, art. 104—106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5—7, art. 115—118, art. 120—122, art. 125—128, art. 130, art. 133, art. 135 § 5—7, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3, art. 171—174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 78 § 5, art. 91 § 8, art. 103, art. 148 tejże ustawy, z tym że:

- 1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego — Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dy-

rektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4,

- 2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych,

- 3) uprawnienia określone w art. 172—174 powołanej ustawy przysługują w wypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy.

§ 1a. Do asesorów sądów wojskowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, nie stosuje się art. 66, art. 69—71, art. 74, art. 77 § 5 i § 7, art. 91 § 1—4 i § 9—11 oraz art. 94a i art. 94b ustawy, o której mowa w art. 32 § 6.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125 oraz z 2001 r. Nr 98, poz. 1070) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dyrektora sądu apelacyjnego, dyrektora sądu okręgowego oraz kierownika finansowego sądu rejonowego i ich zastępców zatrudnia się na podstawie powołania.”;

- 2) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. Podwyższenie wynagrodzeń zasadniczych urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury następuje w terminach i na zasadach określonych dla pracowników państwowej sfery budżetowej nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z późn. zm.⁶⁾) w art. 119 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 98, poz. 1071 i Nr 154, poz. 1787 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 213, poz. 1802) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie zasadnicze kuratorów zawodowych na równorzędnych stopniach służbowych jest równe i stanowi odpowiednio do rangi stopnia służbowego wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość, ustaloną według

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 153, poz. 1271, Nr 238, poz. 2025 i Nr 240, poz. 2052.

zasad określonych w ust. 1a i ust. 1b, określa ustawa budżetowa.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i ust. 1b w brzmieniu:

„1a. W 2003 r. kwotę bazową dla zawodowych kuratorów sądowych ustala się w wysokości 1 667,70 zł.

1b. Kwota bazowa, o której mowa w ust. 1a, począwszy od 2004 r., jest waloryzowana corocznie średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń ustalany na podstawie przepisów o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 100, poz. 1082 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Do dnia 31 grudnia 2006 r. w budżecie państwa nie tworzy się części budżetowej Krajowej Rady Sądownictwa, a działalność Rady finansowana jest z budżetu państwa z części budżetowej Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, obsługę administracyjną, organizacyjną i techniczną działalności Rady zapewnia Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 21:

a) w pkt 1 wyrazy „i mają zastosowanie do budżetu państwa, poczynając od budżetu na rok 2004” zastępuje się wyrazami „i mają zastosowanie do budżetu państwa, poczynając od budżetu na rok 2007”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przepisy art. 14 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1271, z późn. zm.⁷⁾) w art. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 36⁷ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej II instancji stronom służy odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.”;

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1153, Nr 171, poz. 1663 i Nr 192, poz. 1873.

Art. 12. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁸⁾) art. 224a otrzymuje brzmienie:

„Art. 224a. Wykonanie zaskarżonej decyzji wydanej na podstawie art. 24b lub decyzji utrzymującej w mocy decyzję wydaną na tej podstawie podlega wstrzymaniu z mocy prawa — do czasu rozpatrzenia skargi przez sąd.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.⁹⁾) w art. 5 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe, członkowie korpusu służby cywilnej, etatowi członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych i kolegiów regionalnych izb obrachunkowych, pracownicy Rządowego Centrum Legislacji, eksperci Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, asesory i aplikanci prokuratorzy, funkcjonariusze Służby Celnej,”.

Art. 14. Przepisy ustaw, o których mowa w art. 1, art. 2 i art. 6 niniejszej ustawy, dotyczące wypadków przy pracy i chorób zawodowych stosuje się do wypadków przy pracy i chorób zawodowych powstałych po dniu 31 grudnia 1998 r., a przed dniem wejścia w życie ustawy, o ile wnioski o jednorazowe odszkodowanie został złożony w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 15. Przepis art. 172 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do ławników w sądach powszechnych oraz ławników w sądach wojskowych, których kadencja rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 16. Sędziowie i prokuratorzy, pełniący służbę w dniu wejścia w życie ustawy, są obowiązani złożyć oświadczenie, o którym mowa w art. 85 § 4 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia jej wejścia w życie.

Art. 17. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawach, o których mowa w art. 1, art. 2 i art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowują moc przepisy dotychczasowe.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 19, poz. 239, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 100, poz. 1080 i Nr 154, poz. 1784 i 1799, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 152, poz. 1267, Nr 213, poz. 1802 i Nr 214, poz. 1805 oraz z 2003 r. Nr 149, poz. 1454, Nr 166, poz. 1609, Nr 179, poz. 1750 i Nr 199, poz. 1939.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 33 i art. 2 pkt 10, pkt 20 lit. b oraz art. 12, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;

2) art. 10 i art. 13, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*